

شاید سوال شما هم باشه

سلام استاد بزرگوار ببخشید مصدع شدم در مورد ازدواج دخترم سوال داشتم خدمتون من با اینکه چندین سال هست مشغول مباحث روانشناسی هستم ولی دروس شما و مقالاتتون رو واقعا فراتر از دروس خودمون میدونم، چنین مباحثی نیست در متون ما وقتتون رو گرفتم عذرمیخواهم من فهمیدم شوهرم متاسفانه دچار اختلال: کمبود محبت (Love Deficit Disorder) هست و من خیلی دچار رنج و آزار شدم از رفتارهایش که شاید ناخواسته بوده... استاد اصلا دوست ندارم دخترم هم دچار سرنوشت من بشه خواستم ازتون کمک بگیرم غیر از اونچه در مباحث خودمون داریم از دید شما مهمترین شاخصه ی کمبود محبتی بودن چیست که من اون رو لحاظ کنم برای پذیرفتن خواستگار؟ خیلی ممنونم از وقتی که همیشه برامون میزایید

Edited 03:26

سلام ممنونم از لطفتون

تواضع شماست

بله علائمی که برای افراد دچار کمبود محبت عنوان میشه، تقریبا همون علائمی هست که برای اختلالات مشابه هم بیان میشه و اشتراکشون باعث عدم تشخیص میشه؛

مثل تنهایی و انزوا و عدم توانایی در برقراری پیوند و...

اما چون کمبود محبت شاید بشه گفت مهم ترین نوع کمبود ها و عقده

ها هست که تمام زندگی و شخصیت فرد مبتلا رو تحت الشعاع قرار

میده، پس لازم هست بهش خاص پرداخته بشه که شما خدایا شکر متوجه

شدید خانوم دکتر

بنظرم میرسه مهمترین علامت فرد مذکور این دو هست؛

اول، "در جمع هایی که آدم حسابش نمیکنن هم حاضر میشه (چون قادر هم

در جمع باشه هم تنها)"

دوم، بشدت سعی داره که خودش رو "خوشحال" جلوه بده

در صورتی که انسان متعادل یعنی اشباع شده ی از محبت در کودکی و

نوجوانی، هیچ انگیزه ای برای حضور در جمع هایی که بهش محبت ندارن

نداره، یعنی سختی نداره

همچنین نیاز هم نداره به دیگران بنمایان که من خوشحالم، چرا که انسان

اموری رو نمایان میکنه که در باطن نداره...

مصادقا خانومی که در باطن خودش رو زیبا میدونه، هیچ انگیزه ای برای

عنوان کردن و نمایان کردن زیبایی (بیجا) نداره، چون داره در حقیقت

ولی وقتی در باطن زیبایی ای از خودش سراغ نداره، روبه نمایان کردن

زیبایی های عارضی میکنه در جایی که نباید، مثلا در برابر غریبه ها...

